



ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
„РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ“
Инвестира във вашето бъдеще!



Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Философски факултет

ПСИХОАНАЛИЗА

1. Фройд. Нормънд Холанд.

Лекция 13

Преподавател: гл. ас. д-р Дарин Тенев



Възникване. Бройер и Фройд

Възникването на психоанализата във формата, в която я познаваме днес, се дължи на срещата между Йозеф Бройер и Зигмунд Фройд.

Фройд се е върнал от Париж, където е учили при специалиста по хистерия Ж.-М. Шарко; Бройер пък вече има частна практика, в която е открил, че под хипноза хистериците казват неща, които в будно състояние твърдят, че са забравили.

Хистерия

Хистеричната невроза буди учудване през XIX век, защото физиологично тялото е добре, а въпреки това се държи странно – има временна парализа на крайници, гърчове, нарушения на зрението и т.н.

Предположението на Бройер и Фройд е, че проблемът е психически, но тъй като не може да намери психичен израз, се превръща в телесни симптоми. Това превръщане те наричат *конверсия*.

Хистерия

Фройд дава пример с руслото на река, което се разделя в определен момент на две. Ако единият канал се запуши (психиката), то другият ще се надовни (тялото).

Кое води до запушване на психичната река?

Съществуването на неприемливи, непоносими желания, афекти, представи, мисли, които искат да се върнат и намерят израз. За съзнанието обаче те са неприемливи и субектът изразходва твърде много енергия, за да ги държи настрана.

Несъзнатаното

Това наблюдение води до заключението, че има душевни процеси, които не са съзнателни, до които съзнанието няма достъп.

Триоте оси на психичния живот

За Фройд психичния живот може да се разглежда в три аспекта или по три оси:

1. *Топика*: разглежда се разделението на местата, в които се води психичния живот;
2. *Динамика*: разглежда психичните феномени като резултат от конфликт на сили с определен натиск и с нагонна природа;
3. *Икономика*: разглежда психичните феномени според кръговрата и разпределението на нагонната енергия.

Първа топика

Първата топика, която предлага Фройд, се състои от съзнание (Сз), предсъзнавано (Псз) и несъзнавано (Нсз).

В този смисъл, областта на онова, което не се съзнава се дели на две: Псз и Нсз. Разликата между тях е, че докато Псз е областта на това, което в момента не е предмет на съзнанието, но всеки момент може да бъде извикано, то Нсз е областта на онова, до което съзнанието принципно няма достъп.

Първа топика

Така докато границата между Сз и Псз е граница на осъзнаване, която не затруднява достъпа на съзнанието, то границата между Псз и Нсз е създадена от цензура, която не позволява попадналото там да се върне.

Съзнанието, от своя страна, функционира съвместно с възприятието и тяхната система Фройд изписва често заедно: В-Сз.

Изтласкане

Представа може да отиде в несъзнаваното само ако е изтласкана там. Механизмът на изтласкане разграничава *първично изтласкане* от *вторично или същинско изтласкане*.

Първичното изтласкане се случва, когато на психична представа и бъде отказано вклчване в съзнанието. Но така се извършва *фиксация*; т.е. Енергията ни остава вложена там. Това първично изтласкано тогава започва да привлича по асоцияция други представи.

Изтласкане

Вторичното изтласкане е свързано с психични производни на първоначалната изтласкана представа.

Следователно има две сили, които работят: изтласкващата цензура на съзнанието и привличащата сила на несъзнаваното (първичното изтласкано).

В един от случаите си (текста за Шребер) Фройд описва процеса като съставен от три фази: 1. фиксация; 2. ъщинско изтласкане; 3 повторна поява на изтласканото (което чрез симптоми и всянак иска да се завърне).

Изтласкане

В “Три студии върху теорията на сексуалността” Фройд пише: “Механизмът на изтласкането не може да бъде схванат, ако се има предвид само единият от тези два взаимодействащи процеса. За сравнение би могъл да послужи начинът, по който туристът бива качван на върха на голямата пирамида в Ел-Гиза: от едната страна го бутат, а от другата го теглят.”

Изтласкане

Трябва да се уточни, че има различни разновидности на изтласкането.

При хистеричните неврози най-често става дума за *изтласкане чрез амнезия*.

Не е такъв случаят при натрапливите неврози, където има не амнезия, а разкъсване на каузални зависимости вследствие отказ от афекти. Изопачаването тук става чрез 1) елипса; 2) вмъкване на времеви интервал; 3) генерализиране (изолиране от конкретен контекст).

Работата на несъзнатаното

Несъзнатаното се проявява обаче съвсем не само в случаите на тежки психични азстройства, а също и в сънищата, вицовете, всекидневните грешки.

Принципът е, че при третата фаза (завръщането на изтласканото) има изопачаване (Entstellung), за да се намери път да се задоволи изтласканото желание.

Сънища

В може би най-известната си книга - “Тълкуване на сънищата” – Фройд казва, че в сънищата трябва да се разграничава манифестното съдържание от латентните мисли.

Манифестното съдържание е образувано от остатъци от деня и предсъзнавани мисли и желания.

Латентните мисли се състоят от изтласканите желания, които искат да бъдат осъществени.

Сънища

Латентните мисли използват елементите от манифестното съдържание, за да могат да осъществят под изопачена форма изтласканите желания.

Защо това е възможно по време на сън? Отговорът на Фройд е, че причината е в това, че съпротивата на цензурана, макар и да не се премахва, е силно отслабена.

Сънища

Изопачаването в съня има три форми, които могат да бъдат открити и в художествени произведения, което ги прави важни за занимаващите се с проблемите на интерпретацията.

На първо място е *сгъстяването (комбинирането)*. При него няколко латентни елемента, които имат нещо общо, се съчетават, спояват. Така е в случаите, когато на сън смесваме няколко лица или няколко места в едно.

Сънища

Втори механизъм на изопачаване е *изместването (субституция)*. При него латентният елемент се замества от друг, като по този начин психичният акцент се премества от важния върху маловажен елемент.

Фройд дава пример с вица за селския ковач, който извършил тежко престъпление и го осъдили на смърт, но тъй като имали в селото само един ковач, а трима шивачи, един от шивачите понесъл присъдата на ковача.

Сънища

Третият механизъм на изопачаване е *драматизацията*, при която има превод на мислите в образи. Тук трябва да се отбележи важното наблюдение на Фройд, че в съня езикът, думите, са също просто образ, наред с другите образи.

Тези изопачавания минават впоследствие вторична обработка и най-сетне стават достъпни за съзнанието; измамили са цензураната.

СИМПТОМ

По не съвсем несвързан с тези изопачавиня начин действа и СИМПТОМЪТ.

Симптомът е “представител на изтласканото пред Аза”.

“Симптомообразуването е заместител на нещо друго, неосъществено.”

При симптома цензурана и съпротивите са пробити, но за сметка на смисъла. При симптома винаги нещо пречи да се изградят съмловите взаимовръзки. Смисълът на симптома трябва да остава несъзнаван, за да има симптом.

Втора топика

Първичното изтласкване обаче дълго време остава загадка за Фройд, защото нищо не обяснява какво го е дръпнало към несъзнаваното. (А за изтласкването трябват две сили.)

От друга страна как цензурата, която пази съзнанието от несъзнаваното сама е несъзнавана?

Фройд решава тези и други проблеми, появили се в процеса на работата му, като въвежда една втора топика.

Втора топика

Втората топика се състои от Аз, Свръхаз и То.

Фройд предлага да наричаме Аз онова, което е на върха на несъзнаваното в най-широк смисъл. “Азът представлява онази част от То, която се е изменила под влияние на външния свят при посредничеството на В-Сз.” Азът полага усилия да осъществява влиянието на външния свят върху То и своите намерения, стреми се да замени принципа на удоволствието, господстващ неограничено в То, с принципа на реалността.

Възприятието изпълнява за Аза онази роля, която в То се пада на нагоните.

Втора топика

То е мястото на нагоните.

Най-общо нагоните могат да се определят психоаналитично като динамични процеси, които имат тласък или натиск, насочващ организма към някаква цел. Източникът на нагона е телесна възбуда (напрежение), а целта е задоволяване, което да премахне напрежението. Обектът на нагоните е онова, чрез което той постига целта си.

Втора топика

В “Три студии...” Фройд пише: “Под “нагон” не можем да разбираме нищо друго освен психичния израз на един постоянно течащ, вътрешносоматичен източник на дразнение за разлика от “дразнението”, което се предизвиква от единични и идващи отвън възбуди.”

Втора топика

По времето, когато въвежда втората топика, Фройд е развиил своето виждане за нагоните, като е посочил няколко важни разделения.

- А) Има разлика между инстинкта за самосъхранение и нагона. Нагонът търси удоволствие отвъд прятото задоволяване на нужда. Сексуалната енергия на нагона се нарича либидо.
- Б) Сексуалните нагони се делят на нарцистични, когато са обърнати към Аза, и обектни, когато са насочени навън, към някакъв външен обект.

Втора топика

Най-сетне, сексуалните нагони се противопоставят на нагона към смъртта, който се стреми не просто към понижаване на напрежението и връщане в състояние на хоемостаза, а към състоянието на абсолютна нула, състоянието, предхождащо живота.

Нагонът към смъртта е разрушителен. Когато е насочен навътре, води до мазохизъм, саморазрушаване, самоубийство. Когато е насочен навън, води до садизъм, агресия, желание за унищожение.

Втора топика

Инстанцията на Свръхаза няма своя аналог в първата топика. Тя възниква при интроверсирането на външни авторитети (родителски и не само) и превръщането им във вътрешен коректив.

Свръхазът изпълнява три функции:

- Себенаблюдение (но така внася разцепване в Аза)
- Съвест (която се проявява като чувство за вина)
- Идеал (който служи като мотив за идентификация по-късно)

Психоанализа и изкуство

Всички неща, описани дотук, оказват пряко влияние не само върху творенето, но и върху възприемането на произведения.

И все пак, при контакта с художествени произведения рядко възникват същите съпротиви, каквите се появяват при досега с психоанализата или непосредствено със сексуалната тематика.

Психодиагностика и изкуство

Най-общо могат да се открият два механизма, чрез които е обяснено това при Фройд.

Първият механизъм минава през прикритото осъществяване на несъзнателните желания (обектни или нарцистични). Прикритостта е създадена от естетическата форма, която функционира като *пред-удоволствие* (*Vorlust*), удоволствие, което обещава удоволствието (макар че със същия жест го отлага).

Психодиагностика и изкуство

Вторият механизъм е този на сублимацията.

Сублимация е процес, при който обектното либидо се прехвърля върху цел, далечна на сексуалното задоволяване; отклонение на сексуалността. Веднъж отклонено, енергията, която е либидото, сега може да се впряга в творчество, обществени дела, занимания с философия и т.н.

Корелатът на сублимацията е *идеализация* на обекта.

Идеализацията повишава психичното значение на обекта.

Психодиагностика и изкуство

Фройд се занимава предимно с творчеството и не обръща толкова внимание на процеса на възприемане.

Много психоаналитици от втората половина на XX век за сметка на това започват да се занимават задълбочено с въпроса за възприятието на художествени творби.

Тук ще представя само един от тях – американският психоаналитик и литературовед Норман Холанд.

Психодиагностика и изкуство

Според Холанд отношението между Аза и неговата идентичност е като това между текста и неговото единство. Азът е вариация върху *идентичностна тема*, която удържа целостта на индивида през вариациите, без никога да се проявява пряко.

“Можем да схващаме индивида като изживяващ вариации върху идентичностна тема (an identity theme), съвсем както музикантът изсвирва безкрайност от вариации върху една-единствена тема.”

Психоанализа и изкуство

Аналогията на отношенията може да се изрази със следната таблица:

	Тема (относително фиксирана)	Вариации (относително проенлива)
Индивид	идентичност	Аз
Творба	единство	текст

Психодиагностика и изкуство

Става ясно, че *Аз и текст са близо до опита,*
докато
идентичност и единство са абстрактни
принципи.

Психодиагностика и изкуство

Холанд дава следния пример:

Може да определите бързо темата на една книга, но да не знаете какво ще се случи.

Може да знаете идентичностната тема на един човек от дете, но да не знаете точно в какво ще се превърне.

Психодиагностика и изкуство

- Единството в текстовете зависи от идентичността, която го отдава
- Интерпретацията е функция на идентичността като вариации по идентичностна тема

Психодиагностика и изкуство

Има няколко основни принципа, ръководещи
отношението между идентичността и създаването
на литературен опит.

Тяхната основа е в следното положение:

Идентичността въз-създава (re-creates) себе си.

Психодиагностика и изкуство

Ето принципите:

- 1: **Защити:** Да възсъздадем от литературната творба характерните си стратегии за справяне с дълбоки страхове. Само така ще можем да открием на творбата.
- 2: **Фантазии:** Всички читатели създават от фантазиите, които привидно са „в“ творбата фантазмите, които отговарят на характерните им структури.

Психодиагностика и изкуство

3: **Трансформация:** Трансформираме сировите фантазии в цялостно преживяване с естетическа, морална, интелектуална или социална кохерентност и значимост.

Психодиагностика и изкуство

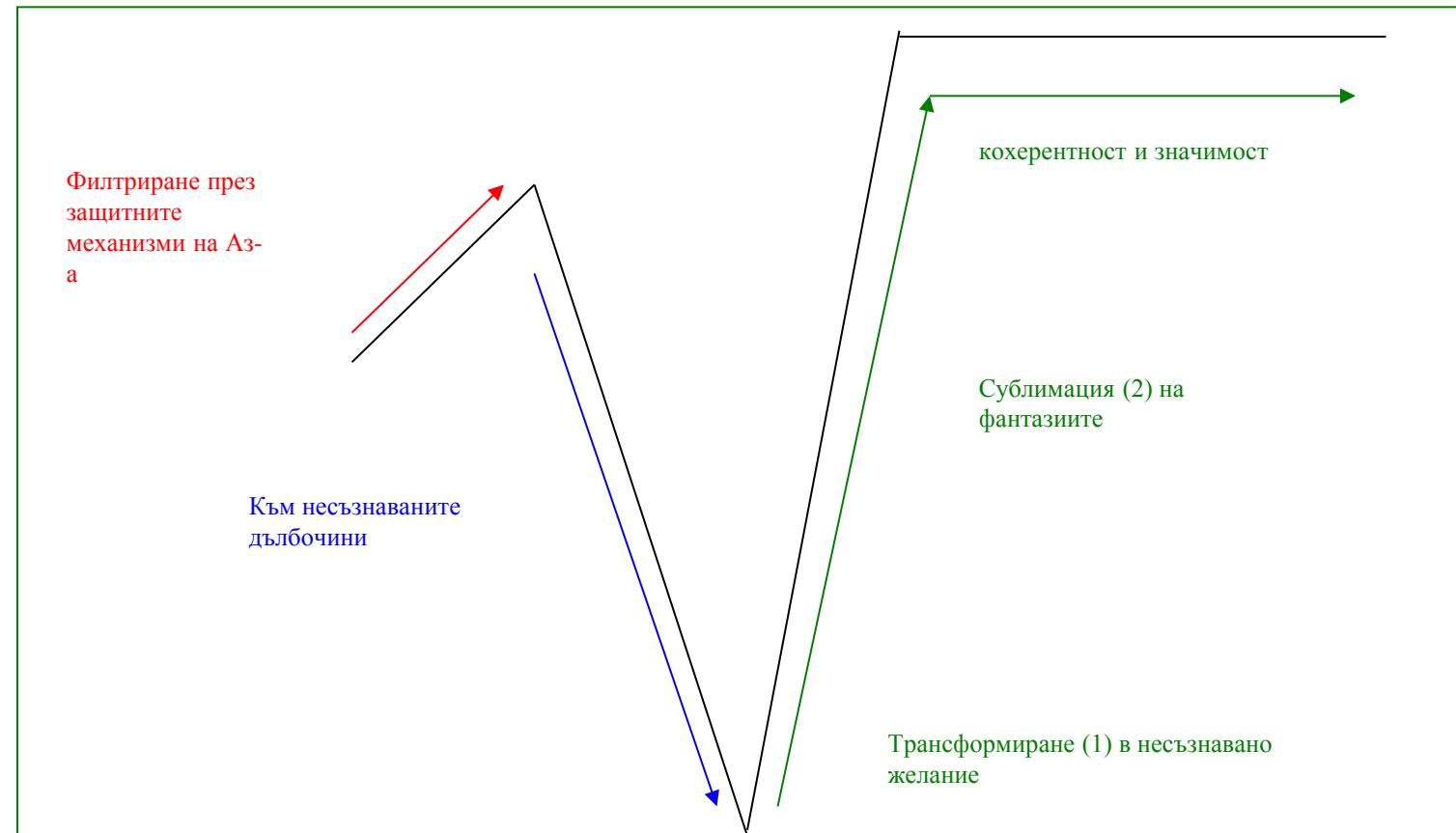
Схемата на тези принципи Холанд нарича DEFT (Defense Fantasy Transformation). Думата DEFT означава „сръчен, ловък“ и е за предпочтение пред другото възможно съкращение: daft – „глупав, гламав“.

Психодиагностика и изкуство

Движението, което схемата описва, е:

1. Преодоляване на психичните ни защити, свързани със страховете ни.
Първото, което прави творбата е да преодолее защитите.
2. Веднъж преодоляла ги, сега тя освобождава пътя за развиhrяне на фантазното осъществяване на собствените желания чрез произведението (срв. момченцата, които гледат Спайдърмен).
3. Ако нещата останат така обаче, Аза би се отвратил от себе си и затова е нужно трето движение, на сублимация, движение, което а) да направи фантазиите приемливи и б) да изгради естетическата кохерентност и човешката значимост на произведението. Схемата DEFT има формата на V (корен квадратен).

Психодиагностика и изкуство





Европейски съюз

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
„РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ“
Инвестира във вашето бъдеще!



Европейски социален фонд

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО, МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Схема BG051PO001-4.3.04

„Развитие на електронни форми на дистанционно обучение в системата на висшето образование“

Проект BG051PO001-4.3.04-002

Усъвършенстване и развитие на вътрешната система за електронна форма на дистанционно обучение във Философски факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“



Този учебен ресурс е създаден с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз.